

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

12757 *CONVENI entre el Regne d'Espanya i la República d'Eslovènia per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, fet a Ljubljana el 23 de maig de 2001. («BOE» 154, de 28-6-2002.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA D'ESLOVÈNIA PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓN I PREVENIR L'EVASIÓN FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI

El Regne d'Espanya i la República d'Eslovènia, amb el desig de concloure un Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, han acordat:

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació del Conveni

Article 1. *Persones compreses.*

Aquest Conveni s'aplica a les persones residents d'un o d'ambdós estats contractants.

Article 2. *Impostos compresos.*

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles per cada un dels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, sigui quin sigui el sistema d'exacció.

2. Es consideren impostos sobre la renda i sobre el patrimoni els que graven la totalitat de la renda o del patrimoni o qualsevol part d'aquests, inclosos els impostos sobre els guanys derivats de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre l'import de sous o salaris pagats per les empreses, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica aquest Conveni són, en particular:

a) A Espanya:

- (i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
- (ii) l'impost sobre societats;
- (iii) l'impost sobre la renda de no residents;
- (iv) l'impost sobre el patrimoni; i
- (v) els impostos locals sobre la renda i sobre el patrimoni;

(denominats en endavant «impost espanyol»).

b) A Eslovènia:

- (i) l'impost sobre la renda de les persones jurídiques (davek od dobu-ka pravnih oseb);
 - (ii) l'impost sobre la renda de les persones físiques, inclosos sous i salaris, rendes derivades d'activitats agropecuàries, rendes d'activitats empresarials, guanys de capital i rendes derivades de béns mobles i immobles (dohodnina);
 - (iii) l'impost sobre el patrimoni (davek na premozenje); i
 - (iv) l'impost especial sobre actius de bancs i caixes d'estalvi (davek na bilančno vsoto bank in hranilnic);
- (denominats en endavant «impost eslovè»).

4. El Conveni també s'aplica als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixin posteriorment a la signatura del Conveni i que s'afegeixin als actuals o els substitueixin. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar mútuament les modificacions que s'hagin introduït en les legislacions fiscals respectives.

CAPÍTOL II

Definicions

Article 3. *Definicions generals.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, llevat que del context s'infereixi una interpretació diferent:

a) El terme «Espanya» significa l'Estat espanyol i, utilitzat en sentit geogràfic, significa el territori de l'Estat espanyol, incloses les àrees exteriors al seu mar territorial on, d'acord amb el dret internacional i en virtut de la seva legislació interna, l'Estat espanyol exerceix o pugui exercir en el futur jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i aigües suprajacents i els seus recursos naturals;

b) El terme Eslovènia significa la República d'Eslovènia i, utilitzat en sentit geogràfic, significa el territori de la República d'Eslovènia, inclòs el seu mar territorial, el fons marí i el subsòl adjacent al seu mar territorial, en la mesura que la República d'Eslovènia exerceixi drets de sobirania o jurisdicció sobre l'esmentat mar territorial, zona marítima, fons marí i subsòl, d'acord amb la seva legislació interna i el dret internacional;

c) Les expressions «un Estat contractant» i «l'altre Estat contractant» signifiquen Eslovènia o Espanya, segons el context;

d) El terme «persona» comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altra agrupació de persones;

e) El terme «societat» significa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri persona jurídica a efectes impositius;

f) Les expressions «empresa d'un Estat contractant» i «empresa de l'altre Estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

g) L'expressió «trànsit internacional» significa tot transport efectuat per un vaixell o una aeronau explotat per una empresa que tingui la direcció efectiva situada en un Estat contractant, llevat que el vaixell o l'aeronau s'explotin únicament entre punts situats en l'altre Estat contractant;

h) L'expressió «autoritat competent» significa:

(i) a Espanya, el ministre d'Hisenda o el seu representant autoritzat;

(ii) a Eslovènia, el Ministeri d'Hisenda de la República d'Eslovènia o el seu representant autoritzat;

i) El terme «nacional» significa:

(i) una persona física que té la nacionalitat d'un Estat contractant;

(ii) una persona jurídica, societat de persones (partnership) o associació constituïda d'acord amb la legislació vigent en un Estat contractant.

2. Per a l'aplicació del Conveni en qualsevol moment per un Estat contractant, qualsevol terme o expressió que no hi estigui definit té, llevat que del context s'infereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueixi la legislació d'aquest Estat relativa als impostos que són objecte del Conveni, i preval el significat atribuït per la legislació fiscal sobre el que resultaria d'altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4. Resident.

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «resident d'un Estat contractant» significa qualsevol persona que, en virtut de la legislació d'aquest Estat, hi està subjecta a imposició per raó del seu domicili, residència, seu de direcció o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, incloent-hi també aquest Estat i les seves subdivisions polítiques o entitats locals. Aquesta expressió no inclou, tanmateix, les persones que estan subjectes a imposició en aquest Estat exclusivament per la renda que obtinguin de fonts situades al dit Estat, o pel patrimoni que hi està situat.

2. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona física és resident d'ambdós estats contractants, la seva situació es resol de la manera següent:

a) Aquesta persona es considera resident de l'Estat on tingui un habitatge permanent a disposició seva; si té un habitatge permanent a disposició seva en els dos estats, es considera resident de l'Estat amb el qual manté relacions personals i econòmiques més estretes (centre d'interessos vitals);

b) Si no es pot determinar l'Estat en què aquesta persona té el centre dels seus interessos vitals, o si no té un habitatge permanent a disposició seva en cap dels estats, es considera resident de l'Estat on visqui habitualment;

c) Si habitualment viu en tots dos estats, o no viu en cap d'aquests, es considera resident de l'Estat del qual és nacional;

d) Si és nacional dels dos estats, o no ho és de cap d'aquests, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre el cas de comú acord.

3. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona que no sigui una persona física és resident d'ambdós estats contractants, s'ha de considerar resident de l'Estat contractant on tingui la seva seu de direcció efectiva.

Article 5. Establiment permanent.

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «establiment permanent» significa un lloc fix de negocis mitjançant el qual una empresa realitza tota o part de la seva activitat.

2. L'expressió «establiment permanent» comprèn, en particular:

- a) Les seus de direcció;
- b) Les sucursals;
- c) Les oficines;
- d) Les fàbriques;
- e) Els tallers, i
- f) Les mines, els pous de petroli o de gas, les pedres o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals.

3. Una obra de construcció, instal·lació o muntatge només constitueix un establiment permanent si la seva durada passa de dotze mesos.

4. Tot i les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió «establiment permanent» no inclou:

a) La utilització d'instal·lacions amb l'única finalitat d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies pertanyents a l'empresa;

b) El manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'única finalitat d'emmagatzemar-los, exposar-los o lliurar-los;

c) El manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'única finalitat que siguin transformats per una altra empresa;

d) El manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de comprar béns o mercaderies, o de recollir informació, per a l'empresa;

e) El manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de realitzar per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;

f) El manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades als subapartats a) a e), a condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis que resulti d'aquesta combinació conservi el seu caràcter auxiliar o preparatori.

5. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2, quan una persona, diferent d'un agent independent al qual és aplicable l'apartat 6, actui per compte d'una empresa i tingui i exerceixi habitualment en un Estat contractant poders que la facultin per concloure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest Estat respecte de les activitats que aquesta persona realitzi per a l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les esmentades a l'apartat 4 i que, si haguessin estat realitzades per mitjà d'un lloc fix de negocis, no haurien determinat la consideració de l'esmentat lloc fix de negocis com un establiment permanent d'acord amb les disposicions d'aquest apartat.

6. No es considera que una empresa té un establiment permanent en un Estat contractant pel mer fet que realitzi les seves activitats en aquest Estat per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que aquestes persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli o sigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant, o que realitzi activitats empresarials en aquest altre Estat (ja sigui per mitjà d'un establiment permanent o d'una altra manera), no converteix per si sol qualsevol d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

CAPÍTOL III**Imposició de les rendes****Article 6. Rendes immobiliàries.**

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats a l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. L'expressió «béns immobles» té el significat que li atribueixi el dret de l'Estat contractant on estiguin situats els béns. Aquesta expressió comprèn en tot cas els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip utilitzat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals siguin aplicables les disposicions de dret privat relatives als béns seents, l'usdefruit de béns immobles i el dret a percebre pagaments fixos o variables en contraprestació per l'explotació, o la concessió de l'explotació, de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; els vaixells, les embarcacions i les aeronaus no tenen la consideració de béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 són aplicables als rendiments derivats de la utilització directa, l'arrendament o la parceria, així com de qualsevol altra forma d'explotació dels béns immobles.

4. Quan la propietat d'accions o altres drets atribueixin directament o indirectament al propietari dels dits accions o drets el dret al gaudi dels béns immobles, les rendes derivades de la utilització directa, l'arrendament

ment o l'ús en qualsevol altra forma d'aquest dret de gaudi es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant on estiguin situats els béns immobles.

5. Les disposicions dels apartats 1, 3 i 4 també s'apliquen a les rendes derivades dels béns immobles d'una empresa i dels béns immobles utilitzats per prestar serveis personals independents.

Article 7. *Beneficis empresarials.*

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, tret que l'empresa realitzi la seva activitat a l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat al dit Estat. Si l'empresa realitza la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis de l'empresa es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables a aquell establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant realitzi la seva activitat a l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat en el dit Estat, a cada Estat contractant s'atribueixen a l'establiment permanent esmentat els beneficis que hauria pogut obtenir si fos una empresa diferent i separada que realitzés les mateixes activitats o similars, en les mateixes condicions o similars i tractés amb total independència amb l'empresa de la qual és establiment permanent.

3. Per determinar el benefici de l'establiment permanent es permet deduir les despeses efectuades per a les finalitats de l'establiment permanent, compres les despeses de direcció i generals d'administració per a les mateixes finalitats tant si s'efectuen a l'Estat contractant on hi ha l'establiment permanent com en una altra part.

4. Mentre sigui usual en un Estat contractant determinar els beneficis imputables a un establiment permanent sobre la base d'un repartiment dels beneficis totals de l'empresa entre les seves diverses parts, el que estableix l'apartat 2 no impedeix que aquest Estat contractant determini d'aquesta manera els beneficis imposables; tanmateix, el mètode de repartiment adoptat ha de permetre que el resultat obtingut sigui conforme amb els principis que conté aquest article.

5. No s'atribueixen beneficis a un establiment permanent per raó de la simple compra de béns o mercaderies per aquell establiment permanent per a l'empresa.

6. Als efectes dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent es determinen cada any pel mateix mètode, tret que hi hagi motius vàlids i suficients per procedir d'una altra manera.

7. Quan els beneficis comprenguin rendes regulades separatament en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquells no queden afectades per les del present article.

Article 8. *Transport marítim i aeri.*

1. Els beneficis procedents de l'explotació de vaixells o aeronaus en trànsit internacional només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant on estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. Si la seu de direcció efectiva d'una empresa de transport marítim està a bord d'un vaixell, es considera situada a l'Estat contractant on hi ha el port base del vaixell, o si no existeix el port base, a l'Estat contractant del qual és resident la persona que explota el vaixell.

3. Les disposicions de l'apartat 1 també s'apliquen als beneficis procedents de la participació en un «pool», en una explotació en comú o en un organisme d'explotació internacional.

Article 9. *Empreses associades.*

1. Quan:

a) una empresa d'un Estat contractant participi directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

b) unes mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant,

i en un cas i en l'altre les dues empreses, en les seves relacions comercials o financeres, estiguin unides per condicions acceptades o imposades que difereixin de les que serien acordades per empreses independents, els beneficis que haurien estat obtinguts per una de les empreses si no existissin aquestes condicions, i que de fet no s'han realitzat a causa d'aquestes, es poden incloure als beneficis d'aquesta empresa i sotmetre a imposició en conseqüència.

2. Quan un Estat contractant inclogui en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat —i sotmeti, en conseqüència, a imposició— els beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat ha estat sotmesa a imposició en aquest altre Estat contractant, i aquest altre Estat reconegui que els beneficis inclosos així són beneficis que haurien estat realitzats per l'empresa de l'Estat esmentat en primer lloc si les condicions convingudes entre les dues empreses haguessin estat les que s'haguessin convingut entre empreses independents, aquest altre Estat pot practicar l'ajust que escaigui a la quantia de l'impost que ha gravat aquells beneficis. Per determinar l'ajust s'han de tenir en compte les altres disposicions d'aquest Conveni i les autoritats competents dels estats contractants s'han de fer consultes en cas necessari.

Article 10. *Dividends.*

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, aquests dividends també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant on hi hagi la societat que paga els dividends i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels dividends és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost exigut d'aquesta manera no pot excedir:

a) el 5 per 100 de l'import brut dels dividends si el beneficiari efectiu és una societat que posseeixi directament almenys el 25 per 100 del capital de la societat que paga els dividends;

b) el 15 per 100 de l'import brut dels dividends en tots els altres casos.

Les autoritats competents dels estats contractants han d'establir de mutu acord la forma d'aplicació d'aquests límits.

Aquest apartat no afecta la imposició de la societat respecte dels beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividends.

3. El terme «dividends» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de les accions, de les accions o bons de gaudi, de les parts de mines, de les parts de fundador o altres drets que permetin participar en els beneficis, excepte els de crèdit, així com els rendiments d'altres participacions socials subjectes al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions per la legislació de l'Estat del qual la societat que fa la distribució sigui resident.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no són aplicables si el beneficiari efectiu dels dividends, resident

d'un Estat contractant, realitza a l'altre Estat contractant, del qual és resident la societat que paga els dividendes, una activitat empresarial a través d'un establiment permanent situat allà, o presta en aquest altre Estat uns serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada allà, i la participació que generi els dividendes està vinculada efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

5. Quan una societat resident d'un Estat contractant obtingui beneficis o rendes procedents de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot exigir cap impost sobre els dividendes pagats per la societat, excepte en la mesura que aquests dividendes es paguin a un resident d'aquest altre Estat o la participació que genera els dividendes estigui vinculada efectivament a un establiment permanent o a una base fixa situats en aquest altre Estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre aquests, encara que els dividendes pagats o els beneficis no distribuïts consisteixin, totalment o parcialment, en beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

Article 11. *Interessos.*

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, aquests interessos també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixin i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels interessos és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost exigít d'aquesta manera no pot passar del 5 per 100 de l'import brut dels interessos. Les autoritats competents dels estats contractants han d'establir de mutu acord la forma d'aplicació d'aquest límit.

3. No obstant les disposicions de l'apartat 2, els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat si el receptor dels interessos és el seu beneficiari efectiu i:

a) El beneficiari efectiu és un Estat contractant, una de les seves subdivisions polítiques o una de les seves entitats locals; o

b) El pagador dels interessos és un Estat contractant, una de les seves subdivisions polítiques o una de les seves entitats locals.

4. El terme «interessos» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb garantia hipotecària o clàusula de participació en els beneficis del deutor, o sense, i, en particular, els rendiments de valors públics i els rendiments de bons o obligacions, incloses les primes, i lots units a aquests títols. Les penalitzacions per mora en el pagament no es consideren interessos a efectes d'aquest article.

5. Les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, realitza a l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els interessos, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el crèdit que genera els interessos està vinculat efectivament a aquest establiment permanent o base fixa. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

6. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui un resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan el deutor dels interessos,

sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un Estat contractant un establiment permanent o una base fixa en relació amb els quals s'hagi contret el deute que dóna origen al pagament dels interessos i que en suportin la càrrega, els interessos es consideren procedents de l'Estat contractant on estiguin situats l'establiment permanent o la base fixa.

7. Quan per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels interessos, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels interessos atès el crèdit pel qual es paguin, passi del que hagin convingut el deutor i el creditor en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 12. *Cànon.*

1. Els cànon procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, els cànon també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixin i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels cànon és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost exigít d'aquesta manera no pot passar del 5 per 100 de l'import brut dels cànon. Les autoritats competents dels estats contractants han d'establir de mutu acord la forma d'aplicació d'aquest límit.

3. El terme «cànon», emprat en aquest article, significa les quantitats de qualsevol classe pagades per l'ús o la concessió d'ús de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques i les pel·lícules o cintes o qualsevol altre mètode de reproducció de la imatge o el so, de patents, marques de fàbrica o de comerç, dibuixos o models, plans, fórmules o procediments secrets, o per l'ús o la concessió d'ús d'equips industrials, comercials o científics, o per informació relativa a experiències industrials, comercials o científiques.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels cànon, resident d'un Estat contractant, realitza a l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els cànon, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen els cànon està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquests casos s'apliquen les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

5. Els cànon es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui un resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan el deutor dels cànon, sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un dels estats contractants un establiment permanent o una base fixa en relació amb els quals s'hagi contret l'obligació de pagament dels cànon i que en suportin la càrrega, aquests cànon es consideren procedents de l'Estat on estiguin situats l'establiment permanent o la base fixa.

6. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels cànon, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels cànon, atès l'ús, dret o informació pels quals es paguen, passi del que hagin convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 13. Guanyys de capital.

1. Els guanyys que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'alienació de béns immobles tal com es defineixen a l'article 6, situats a l'altre Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Els guanyys derivats de l'alienació de béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant, o de béns mobles que pertanyin a una base fixa que un resident d'un Estat contractant posseeixi en l'altre Estat contractant per a la prestació de serveis personals independents, compresos els guanyys derivats de l'alienació de l'esmentat establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa) o de l'esmentada base fixa, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

3. Els guanyys derivats de l'alienació de vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional o de béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells o aeronaus només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant on estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Els guanyys derivats de l'alienació d'accions societàries (diferents de les accions que cotitzen en mercats de valors reconeguts) o d'altres drets de participació en una societat, el patrimoni de la qual consisteixi principalment, en forma directa o indirecta, en béns immobles situats en un Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

Els guanyys derivats d'accions o d'altres drets que, en forma directa o indirecta, atorguin al propietari de les esmentades accions o drets el dret al gaudi de béns immobles situats en un Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

5. Els guanyys derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats als apartats 1, 2, 3 i 4 només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant on resideixi el transmissor.

Article 14. Serveis personals independents.

1. Les rendes obtingudes per un resident d'un Estat contractant de la prestació de serveis professionals o altres activitats de caràcter independent només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat tret que el resident disposi de manera habitual d'una base fixa a l'altre Estat contractant per realitzar-hi les seves activitats. Si disposa d'aquesta base fixa, les rendes es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables a la base fixa esmentada.

2. L'expressió «serveis professionals» comprèn especialment les activitats independents de caràcter científic, literari, artístic, educatiu o pedagògic, així com les activitats independents de metges, advocats, enginyers, arquitectes, odontòlegs i comptables.

Article 15. Treball dependent.

1. Sense perjudici del que disposen els articles 16, 18, 19 i 20, els sous, els salaris i altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, tret que la feina es realitzi a l'altre Estat contractant. Si la feina es realitza d'aquesta forma, les remuneracions que en derivin es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina exercida a l'altre Estat con-

tractant només es poden sotmetre a imposició a l'Estat esmentat en primer lloc, si:

a) el perceptor roman a l'altre Estat durant un període o períodes la durada dels quals no excedeix en conjunt els 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi en l'any fiscal considerat, i

b) les remuneracions les paga un ocupador o es paguen en nom d'un ocupador que no sigui resident de l'altre Estat, i

c) les remuneracions no les suporta un establiment permanent o una base fixa que l'ocupador tingui a l'altre Estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes per raó d'una feina exercida a bord d'un vaixell o una aeronau explotada en trànsit internacional es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant on estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

Article 16. Participacions de consellers.

Les participacions i altres retribucions similars que un resident d'un Estat contractant obtingui com a membre d'un consell d'administració d'una societat resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

Article 17. Artistes i esportistes.

1. No obstant el que disposen els articles 14 i 15, les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'exercici de la seva activitat personal a l'altre Estat contractant en qualitat d'artista de l'espectacle, actor de teatre, cine, ràdio o televisió, o músic, o com a esportista, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant les disposicions dels articles 7, 14 i 15, quan les rendes derivades de les activitats realitzades per un artista o esportista personalment i en aquesta qualitat s'atribueixin, no al mateix artista o esportista, sinó a una altra persona, les rendes es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant on es realitzin les activitats de l'artista o esportista.

3. No obstant les disposicions dels apartats 1 i 2, les rendes derivades de les activitats esmentades a l'apartat 1 i exercides a l'empara d'un conveni o acord cultural o esportiu entre els estats contractants estan exemptes d'imposició a l'Estat contractant on es realitzin les activitats, si la visita a aquest Estat es finança, totalment o substancialment, amb fons públics de l'altre Estat contractant o d'una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 18. Pensions.

Sense perjudici del que disposa l'apartat 2 de l'article 19, les pensions i remuneracions anàlogues pagades a un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina anterior només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

Article 19. Funció pública.

1. a) Els sous, els salaris i altres remuneracions similars, excloses les pensions, pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, aquests sous, salaris i remuneracions similars només es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

- (i) és nacional d'aquest Estat; o
- (ii) no ha adquirit la condició de resident d'aquest Estat només per prestar els serveis.

2. a) Les pensions pagades a una persona física per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, o bé directament o amb càrrec a fons constituïts, per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, aquestes pensions només es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant si la persona física és resident i nacional d'aquest Estat.

3. El que disposen els articles 15, 16, 17 i 18 s'aplica als sous, els salaris i altres remuneracions similars, i a les pensions, pagats per raó de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial duta a terme per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 20. *Professors i investigadors.*

1. Una persona física que sigui o hagi estat resident d'un Estat contractant immediatament abans d'arribar a un altre Estat contractant i que, per invitació d'una universitat, establiment d'ensenyament superior, escola o una altra institució cultural reconeguda com a institució sense ànim de lucre per l'Administració d'aquest altre Estat, romanguí en aquest altre Estat contractant per un període no superior a dos anys des de la data d'arribada, amb l'única finalitat de dedicar-se a l'ensenyament, a la investigació, o a totes dues coses, en la dita institució, està exempta d'imposició en aquest altre Estat contractant respecte de les remuneracions que percebi com a conseqüència d'aquestes activitats d'ensenyament o investigació.

2. Aquest article només és aplicable a les rendes procedents de la investigació si la persona física du a terme la investigació en interès públic, i no principalment per al benefici d'una altra persona o persones particulars.

Article 21. *Estudiants.*

Les quantitats que rebi per cobrir les seves despeses de manteniment, estudis o formació pràctica un estudiant o una persona en pràctiques que sigui, o hagi estat immediatament abans d'arribar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que es trobi a l'Estat esmentat en primer lloc amb l'única finalitat de prosseguir els seus estudis o la seva formació pràctica, no es poden sotmetre a imposició en el dit Estat sempre que procedeixin de fonts situades fora d'aquest.

Article 22. *Altres rendes.*

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, de qualsevol procedència, no esmentades en els articles anteriors d'aquest Conveni, se sotmeten a imposició únicament en aquest Estat.

2. El que disposa l'apartat 1 no és aplicable a les rendes, diferents de les derivades de béns immobles en el sentit de l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari de les rendes esmentades, resident d'un Estat contractant, exerceixi a l'altre Estat contractant una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presti serveis personals indepen-

dents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen les rendes estigui vinculat efectivament amb l'establiment permanent o la base fixa. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

CAPÍTOL IV

Imposició del patrimoni

Article 23. *Patrimoni.*

1. El patrimoni constituït per béns immobles en el sentit de l'article 6, que posseeixi un resident d'un Estat contractant i estigui situat a l'altre Estat contractant, es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. El patrimoni constituït per béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té en l'altre Estat contractant, o per béns mobles que pertanyin a una base fixa que un resident d'un Estat contractant té en l'altre Estat contractant per a la prestació de serveis personals independents, es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

3. El patrimoni constituït per vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional, així com per béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells i aeronaus, només es pot sotmetre a imposició a l'Estat contractant on estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. El patrimoni constituït per accions, drets o participacions anàlogues en una societat, en qualsevol altre tipus de persona jurídica o societat de persones, l'actiu dels quals estigui constituït principalment per béns immobles, o drets sobre aquests, situats en un Estat contractant, o per accions o altres drets que atorguin al seu propietari el dret al gaudi de béns immobles situats en un Estat contractant, es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant on estigui situat el bé immoble.

5. Tots els altres elements patrimonials d'un resident d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

CAPÍTOL V

Mètodes per eliminar la doble imposició

Article 24. *Eliminació de la doble imposició.*

La doble imposició s'evita de la manera següent:

1. A Espanya:

D'acord amb les disposicions, i sense perjudici de les limitacions imposades per la legislació d'Espanya:

a) Quan un resident d'Espanya obtingui rendes o tingui elements patrimonials que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, es puguin sotmetre a imposició a Eslovènia, Espanya ha de permetre:

i) la deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre la renda pagat a Eslovènia;

ii) la deducció de l'impost sobre el patrimoni d'aquest resident per un import igual a l'impost pagat a Eslovènia sobre aquests mateixos elements patrimonials;

iii) la deducció de l'impost sobre societats efectivament pagat per la societat que reparteix els dividendes, corresponent als beneficis amb càrrec als quals es paguen aquests dividendes, es concedeix d'acord amb la legislació interna d'Espanya.

Tanmateix, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o sobre el patrimoni, calculat

abans de la deducció corresponent a les rendes o als mateixos elements patrimonials, segons escaigui, que es puguin sotmetre a imposició a Eslovènia.

b) Quan, d'acord amb qualsevol disposició d'aquest Conveni, les rendes obtingudes per un resident d'Espanya o el patrimoni que posseeixi estiguin exempts d'impostos a Espanya, Espanya pot, amb tot, considerar les rendes o el patrimoni exempts per calcular l'impost sobre la resta de les rendes o el patrimoni d'aquest resident.

2. A Eslovènia:

a) Quan un resident d'Eslovènia obtingui rendes o posseeixi patrimoni que d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni es puguin sotmetre a imposició a Espanya, Eslovènia ha de permetre:

i) la deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre la renda pagat a Espanya;

ii) la deducció de l'impost sobre el patrimoni d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre el patrimoni pagat a Espanya.

Tanmateix, en qualsevol cas, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o sobre el patrimoni, calculat abans de la deducció corresponent a les rendes o al patrimoni, segons escaigui, que es puguin sotmetre a imposició a Espanya.

b) Quan, d'acord amb qualsevol disposició d'aquest Conveni, les rendes obtingudes per un resident d'Eslovènia o el patrimoni que posseeixi estiguin exempts d'impostos a Eslovènia, Eslovènia pot, amb tot, considerar les rendes o el patrimoni exempts per calcular l'impost sobre la resta de les rendes o el patrimoni d'aquest resident.

CAPÍTOL VI

Disposicions especials

Article 25. *No-discriminació.*

1. Els nacionals d'un Estat contractant no estan sotmesos en l'altre Estat contractant a cap impost ni obligació relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat que estiguin en les mateixes condicions, en particular respecte a la residència. No obstant el que disposa l'article 1, aquesta disposició també s'aplica a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. Els establiments permanents que una empresa d'un Estat contractant té a l'altre Estat contractant no estan sotmesos a imposició en aquest Estat de manera menys favorable que les empreses d'aquest altre Estat que realitzin les mateixes activitats. Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions impositives que atorgui als seus propis residents en consideració al seu estat civil o càrregues familiars.

3. Llevat que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 19, de l'apartat 7 de l'article 11 o de l'apartat 6 de l'article 12, els interessos, els cànon i altres despeses pagades per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis subjectes a imposició d'aquesta empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident de l'Estat esmentat en primer lloc. Igualment, els deutes d'una empresa d'un Estat contractant contrets amb un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar el patrimoni sotmès a imposició d'aquesta empresa en les mateixes

condicions que si s'haguessin contret amb un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.

4. Les empreses d'un Estat contractant el capital de les quals estigui, totalment o parcialment, posseït o controlat, directament o indirectament, per un o diversos residents de l'altre Estat contractant, no se sotmeten en l'Estat esmentat en primer lloc a cap impost o obligació relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmeses altres empreses similars de l'Estat esmentat en primer lloc.

5. No obstant el que disposa l'article 2, les disposicions d'aquest article s'apliquen a tots els impostos de qualsevol naturalesa o denominació.

Article 26. *Procediment amistós.*

1. Quan una persona consideri que les mesures adoptades per un o pels dos estats contractants impliquen o poden implicar per a ella una imposició que no estigui conforme amb les disposicions d'aquest Conveni, amb independència dels recursos previstos pel dret intern d'aquests estats, pot sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant del qual sigui resident o, si és aplicable l'apartat 1 de l'article 25, a la de l'Estat contractant del qual sigui nacional. El cas s'ha de plantejar dins els tres anys següents a la primera notificació de la mesura que impliqui una imposició no conforme amb les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si la reclamació li sembla fundada i si no pot arribar per si mateixa a una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre la qüestió mitjançant un acord amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, a fi d'evitar una imposició que no s'ajusti a aquest Conveni. L'acord és aplicable independentment dels terminis previstos pel dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants han de fer el possible per resoldre les dificultats o els dubtes que plantegi la interpretació o l'aplicació del Conveni mitjançant un acord amistós. També es poden posar d'acord per tractar d'evitar la doble imposició en els casos no previstos en el Conveni.

4. Les autoritats competents dels estats contractants es poden comunicar directament entre si a fi d'arribar a un acord en el sentit dels apartats anteriors. Quan es consideri que aquest acord es pot facilitar mitjançant un intercanvi verbal d'opinions, aquest es pot dur a terme a través d'una comissió composta per representants de les autoritats competents dels estats contractants.

Article 27. *Intercanvi d'informació.*

1. Les autoritats competents dels estats contractants han d'intercanviar la informació necessària per aplicar el que disposa aquest Conveni, o el dret intern dels estats contractants relatiu als impostos compresos en el Conveni en la mesura que la imposició no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està limitat per l'article 1. La informació rebuda per un Estat contractant s'ha de mantenir en secret en la mateixa forma que la informació obtinguda basant-se en el dret intern d'aquest Estat i només s'ha de comunicar a les persones o autoritats (inclosos els tribunals i òrgans administratius) encarregades de la gestió o recaptació dels impostos compresos en el Conveni, dels procediments declaratius o executius relatius als impostos esmentats, o de la resolució dels recursos relatius a aquests. Les persones o autoritats esmentades només poden fer servir aquesta informació per a aquestes finalitats. Poden revelar la informació a les audiències públiques dels tribunals o en les sentències judicials.

2. En cap cas les disposicions de l'apartat 1 no es poden interpretar en el sentit d'obligar un dels estats contractants a:

a) Adoptar mesures administratives contràries a la seva legislació i pràctica administrativa, o a les de l'altre Estat contractant;

b) Subministrar informació que no es pugui obtenir en virtut de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la seva pràctica administrativa normal, o de les de l'altre Estat contractant;

c) Subministrar informació que reveli secrets comercials, industrials o professionals, procediments comercials o informació la comunicació de la qual sigui contrària a l'ordre públic.

Article 28. Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars.

Les disposicions d'aquest Conveni no afecten els privilegis fiscals de què gaudeixin els membres de les missions diplomàtiques o de les oficines consulars d'acord amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

CAPÍTOL VII

Disposicions finals

Article 29. Entrada en vigor.

1. Cada un dels governs dels estats contractants ha de notificar a l'altre que s'han complert els procediments legals interns per a l'entrada en vigor d'aquest Conveni.

2. El Conveni entra en vigor en la data de recepció de l'última notificació a la qual es refereix l'apartat 1 i les seves disposicions tenen efecte respecte dels impostos sobre la renda i sobre el patrimoni corresponents a l'any fiscal que comenci l'1 de gener o després de l'1 de gener de l'any civil següent al de l'entrada en vigor del Conveni.

Article 30. Denúncia.

El Conveni roman en vigor mentre no el denunciï un dels estats contractants. Qualsevol dels estats contractants pot denunciar el Conveni per via diplomàtica, transcorregut un termini de cinc anys a partir de la data de l'entrada en vigor, i ho ha de notificar per escrit almenys amb sis mesos d'antelació al terme de qualsevol any civil. En aquest cas, el Conveni deixa de tenir efecte respecte dels impostos sobre la renda i sobre el patrimoni corresponents a l'any fiscal que comenci l'1 de gener o després de l'1 de gener de l'any civil següent a aquell en què es comunicui la denúncia.

Per donar fe de tot això els signataris, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat el present Conveni.

Fet en exemplar doble a Ljubljana el 23 de maig de 2001, en les llengües espanyola, eslovena i anglesa; tots els textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre algun dels textos, preval el text en llengua anglesa.

Pel Regne d'Espanya,
Ramón de Miguel y Egea
Secretari d'Estat
d'Afers Europeus

Per la República d'Eslovènia,
Darko Koncan
Secretari d'Estat

PROTOCOL

En el moment de procedir a la signatura del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República d'Eslovènia per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, els signataris han convingut les disposicions següents que formen part integrant del Conveni:

I. Amb referència a l'article 10, paràgraf 3.

S'entén que el terme «dividends» comprèn les rendes derivades de la liquidació d'una societat.

II. Amb referència als articles 10, 11, 12 i 13:

a) No obstant les disposicions d'aquest Conveni, una societat resident d'un Estat contractant en la qual socis no residents d'aquest Estat participin, directament o indirectament, en més del 50 per 100, no té dret a les exempcions fiscals establertes per aquest Conveni respecte de dividends, interessos, cànon i guanys de capital procedents de l'altre Estat contractant. Aquesta disposició no és aplicable quan aquesta societat realitzi operacions empresarials substantives, diferents de la simple tinença d'accions o béns, a l'Estat contractant del qual és resident.

b) Una societat que, d'acord amb l'epígraf precedent, no tingui dret als beneficis del Conveni respecte de les esmentades categories de renda podria, això no obstant, obtenir aquests beneficis si les autoritats competents dels estats contractants convenen, d'acord amb l'article 26 d'aquest Conveni, que la constitució de la societat i la realització de les seves operacions es basen en raons empresarials sòlides i no tenen, per tant, com a propòsit principal l'obtenció d'aquests beneficis.

III. Amb referència a l'article 17, paràgraf 3.

S'entén que la visita d'artistes i esportistes es finança «substancialment» amb fons públics quan el 75 per 100 o més de les despeses totals en concepte de transport, allotjament i dietes diàries està finançat amb fons d'aquesta naturalesa.

IV. Amb referència a l'article 25.

Les disposicions de l'article 25 s'entenen sense perjudici de l'aplicació per cada Estat contractant de la seva legislació interna relativa a subcapitalització.

Per donar fe de tot això els signataris, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat el present Protocol.

Fet en exemplar doble a Ljubljana el 23 de maig de 2001, en les llengües espanyola, eslovena i anglesa; tots els textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre algun dels textos, preval el text en llengua anglesa.

Aquest Conveni va entrar en vigor el 19 de març de 2002, data de recepció de l'última de les notificacions del compliment dels respectius procediments legals interns, segons estableix l'article 29.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 11 de juny de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.